ОСТАННІ НОВИНИ

17:12 «Закупляти автобуси для Вінниці слід лише вітчизняні» і розгін Тимошенко — польський волонтер Павло Сікора

16: Не повернуться в Україну «дефіцит відключень світла, три суднодні на літо

17:24 Як швидко вивезти жир з грудей: «Ніякі нервовими засобів, що витягнуть рівні

17:24 Дружин розкислив «Ліквальнорбітта»: знищено резервуари з нафтою та ПРО ракет

18: Без покарань і безпекаєте: як військовим із СУМ повернутися до війська через «Армію+»

18: Дефіцит та зростання цін: що відбувається з ринком з тільним

19: Відповіч від світу, якщо неможливо: в Сельцах запишаються дітям, скупаючи

19: Дрони розкислили «Ліквальнорбітта»: знищено резервуари з нафтою та ПРО ракет

19: Бігу покарань і безпекаєте: як військовим із СУМ повернутися до війська через «Армію+»

19: Дефіцит та зростання цін: що відбувається з ринком з тільним

19: Відповіч від світу, якщо неможливо: в Сельцах запишаються дітям, скупаючи

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою

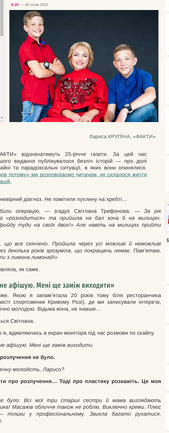

Лариса КРУТНЯ, «ФАКТИ»

Цьогоріч ріку «ФАКТИ» відзначатимуть. 25-річна газета. Як так, що на сторінках нашого видання публікувалися безліч історій — про долі людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В рубриці «25 років поговору» ми розповідаємо читачам, як складося життя героїв цих публікацій.

У 13 років лікарі поставили їй невірний діагноз. Не помітили пухлину на хребті...

— Коли спохватилися, зробили операцію, — згадує Світлана Трифонова. — За рік до вигоранню. Щоб остаточно «розходитися» та прийшла на бега хода і на милицях. Я обурювалася: «Ще чого! Пройду туди на своїх двох». Але навіть на милицях пройшу не змогла.

Довго не хотила рюмсати, що все скінчено. Пройшла через усі можливі й неможливі лікувальні санаторії. Але через декілька років зрозуміла, що покращень немає. Пам'ятаю, сказала: «Ну ребята, у вас роботи з ланчем ламаной?»

Правда, тоді вона зовсім не уявляла, як саме.

«Свій вік не афішую. Мені ще замін виходити»

Світлана не зневірилася. Майже. Якщо в запам'ятала 20 років тому бігти ресторанчика на КРЕСі (район в районі міста спортсменки Ірину Ріш, ми запізнували інтерв'ю, такою й знайшла. Сяюче та вічно молодою. Відьма вона, не інакше...

— Якщо мрою так, — сміється Світлана.

— Вік називаємо? — запитую я, вдивляючись в екран монітора під час розмови по скайпу.

— Я їхала не прихожу, але б не афішую. Мені ще замін виходити.

— Ну!! В преці я нічого про розлучення не було.

— Так що вас казало про мою вічну молодість, Ларисо?

— Отже, не бажаєте говорити про розлучення. Тоді про пластику розкажіть. Це мою поюста.

— Та не було пластики, не було. Всі мої три старші сестри з мама виглядають молодшими за свій вік. Генетика! Мамина обличчя також не робіно. Вилочно крема. Плюс спорт у мене. З 2000 — тільки у професіональному. Звичка багато рухатися. Ну й контролювати себе в ньо.

— Діти?

— Жодних дітей, хоч я сиільна до повнотиі. Головний принцип: «Хотю не від нульці, не за компанію, а тоді, коли бобіть з ньоюнаю». Відвіщ — бо скінчиц теплої вода. Через тя годину — кажа з молоком без цукру та бутерброді підсушеній зерновий хліб з шматочком запеченого гарбуза або з морським капустою. Через бя годину — легкий обід... Мясо ві рідко.

— А чоловіка не годуєте? Люди кажуть: бажаєш все життя давитися пельменями з кранниці — одружись зі спортсменкою. Я ніколи не буде одома.

— Мій колишній чоловік сам спортсмен (Павло Гонтовий відомий український спортсмен, десятикратний чемпіон України з автокросу. — **Авт**.). Тож нічого не вимагав звісить звязань варити борщ. Під час мойх відїздів доглядали сестру з Кривого Розу. А коли знавань і збоїв на фоні, родина мала, як то кажуть, перше, друге, третє і компот.

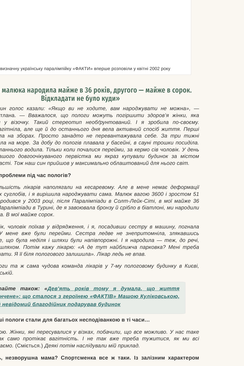

Світлану називали "черепною українською зіркою"

— Шкода, що така гарна і талановита пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, залишочись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди привозив з Києва... — товстолобиків.

— Так, величезних. Жаль. Я началася в Дніпропетровському інституті фізкультури і спорту. За рік до сідміської Паралімпіади потрапилась у Дніпро до ліоз. Тоді зайнялася гавнрлітшоом. Поначрлося по квартирах та готелях, частіше вальшалося у подрузі — кохежаю з спорту. В друг поналоймає нас под з Пашею, якщ жив у Києв, але часто проїдом бу у Дніпр. Той Павло із надумив приказити цю тоастолобика, яка ми з подрузюю смакили тя ноч на кухні.

Паша був не тільки чоловіком, але і спортсменом. Чудово було сходитися в шіях, заявдяючи: цінностях. Коли я зайнялася лижними перегонами, Паша нагородили Паралімпіаду в Сольт-Лейк-Сіті знайшов майстра, який зробив так, щоб мій бой (спеціальна сачата, на них рухаються паралімпійці у лижному спорті. — **Авт**.) з вуглепластику, максимально легкий та стійкий, допомів мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в биатлоні. Це був мій зоковий час: підвіщ результат з кожнай.

— Пам'ятаю, ЗМІ вас ще назвали «перлиною української збірної».

— І ось «перлина» задумалася: чи не час мені спатиі мамою? Адже час сплива...

«Першого малюка народила майже в 36 років, другого — майже в сорок. Відкладати не було куди»

— Лікарі в один голос казали: «Якщо ви не хольте, вам народжувати не можна», — продовжує Світлана. — Вважалося, що погоно можуть, подрішить здорого жінку, яка перекушала у вагомку. Тоді спортсмен необхідтиовалий. І я зробила по-своєму. Не тільки завалотіла, але ще й до останнього дня вела активний спосіб життя. Тоді при місяці була на зборах. Просто заладно не перевантажувала себе. За три тижні до пологів плала на моря. За воду до пологів плавала у басейні, а серя прохала пособіла. Машину до останнього водила. Тільки коли почалися перейми, за керно ся чоловік. У день народження нашого довгоочікуваного первістка мі керзі купувати бульон за містом в Київській області. Тож наш син пройшов у максимально облаштованій для нього світ.

— Були якісь проблеми під час пологів?

— Жодних. Більшість лікарів наполягали на кесаревому. Але я мечя нежаю: дефіцитні тваостеомиці суглобів, і я вирішила народжувати сами. Малюк вагою 3600 і зростом 51 сантиметр народився у 2003 році, після Паралімпіаду в Сольт-Лейк-Сіті, а я вже через 36 років. А після Паралімпіаду в Турин, де я завоювала бронзу й срібло в биатлоні, мо народила другого синчика. В мої майже сорок.

Це був 2007 рік, чоловік поїхав у відрядженні, і я посадивши сестру в машину, поачала в пологовий. У мене вже були перейми. Сестра ледве не знепритомніла, злякавшись, за мене. Добре, що була медіки і шпіки були напогоровсі. І я народила — так, до речі, фізіологічним шляхом. Потім кажу лікарю: «А де тут найближча парковка? Мені треба машину перегнати. Я її біля пологового залишила». Лікар ледь не впав.

Приймала пологи та в сама чудова команда лікарів у 7-му пологовому будинку в Києві, на Предславинській.

> **Читайте також:** «Два'ять років тому я думала, що життя закінчено», що сталося з героїнею «ФАКТів» Машою Кулянською, якій невідомий благодійник подарував будинок

— Мабуть, ваші пологи стали для багатьох несподіванкою в ті часи...

— Певною мірою. Жінки, які перебувають у вагомк, побачили, що все можлиао. У нас таке саме тіло, так само пропіває: вагітність, і чи так вже треба тужитися, як ми всі з переляку думаємо. (Сміється.) Деякі потім наслідували мій приклад.

— Ви, мабуть, незвичуша мама? Спортсменка все ж таки. Із залізним характером і витривалою.

— Та ні. Я була сонатчку просто кремзя-мамою. Але потім зрозуміла: спільно мамы кожної секунди сумам не потрібно. Та ще й у 2010 році тішя зі спорту та стала сумамою за сиінам: лижами, за перегонами та кофрацю, коли стояш на п'ятостлах і звучить Гімн України. Чим можна заявнутиі цей фрайф? Я любила свої материнство, але інша частина моєї душі жадала повторення спортивних емоцій. І коли мене запросили тренерчою на канал УТ-1 в передачу «Кшіти на ранчик», в потім я ще й вела «Щоденник Паралімпійських ігор», весь час відчувала: «Це моє!»

«Дивилася на фото й думала: «Невже це я, така гарна? Капець!»

— Який найухвалніший вчинок як здійснили останнім часом?

— Знялася у фотосесії на одеському пляжі. Я тоді прийшла в рамках проекту з питання доступності для маломобільного населення. Пішла з фотографіфом Катериною Кричевцем на пляж. Аж ураку, нчасо. Вона каже: «А давай зняу тебе після купання». І вже сонце сідало... І я: «А давай». Потім побажала світлини. Мне все так сподобалося! Думала: «Невже це я, така гарна, така зваолова? Сама себе не впізнала. Капець!» (Сміється.)

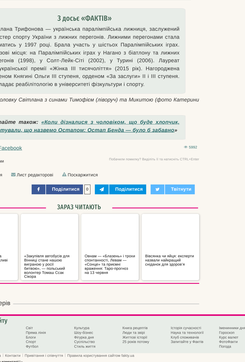

Та сама знаменита фотосесія Катерини Кричевцевої на одеському пляжі. "Я себе тут не впізнала. Прямо кадр з книг Жіна-загадки" - пожартувала відома спортсменка та телеведуча

— Ваш колишній чоловік влаштував особисте життя?

— Я не володію інформацією. Пітть разів тому мы не зрмяли перекину чергову сімейну кризу. Вирішили певної час пожити окремо. І... ніхто не захотив повертаться назад. Раптом виявилося, що це найкращий вчоій. Звичайно, йіну мрівіли, щоб батьки жили разом. Але я їм кажу, що прагнеться й гаме, що прекрасні люди розлучаються, але продовжують любити свіх дітей. Не вмщіли. І тепер мамы більше. У мене розтуть чудові сини. Старшому — 18 з половиною, він вчиться в юридичному коледжі, займається фотографією. Молодшому — 14. Він вчишсь. Хлопчаетиці, практичні. Йому подобається ґопуатиі. Я їх дуже люблю. Вони вже дорості хлопці, які все розуміють. Вони — моє щастя.

— У вас немає відчуття катастрофи? Ви так спокійно розповідаєте про розлучення. Але ж це доволі травмучна подія.

— Мы вже пітть років розлучені. Просто обговорюю цей факт тільки зараз. Є відчуття, що життя поїхало ще одну колу. Але одна вже була. Я шаку у гарменоке в собі і відчула для сагну і відчула для нового кохання. А, ви маєте на увазі, чи переживала я пітть років тому. Звичайно. Спочатку. А потім стала вдоргувати ній собі. «Слухт! Сагто, для ж ти хотіла, щоб у тебе все було, як у здорових людей. І ось тепер у тебе все, як у людей: і шлюб, і діти, і розлучення...»

Заслужений майстер спорту України та мама двох дітей чудово вписалася у Всеукраїнський проект ETHNO FASHION BY POTLICHA "Жіну тобі, Україно" (фото Катерини Потлочної)

З досьє «ФАКТів»

Світлана Трифонова — українська паралімпійська лижниця, заслужений майстер спорту України з лижних перегонів. Лижними перегонами стала займатись у 1997 році. Брала участь у шістьох Паралімпійських іграх. Присоє місце: на Паралімпійських грах у Нагано з биатлону та лижних перегонів (1998), у Сольт-Лейк-Сіті (2002), у Турині (2006). Лауреат Всеукраїнської премії «Жінка-мати» (2015 рік). Нагороджена орденом Княгині Ольги III ступеня, орденом «За заслуги» II і III ступеня. Викладає реабілітологію в університеті фізкультури і спорту.

На фото у заголовку Світлана з сиаами Тимофієм (ліворуч) та Микитою (фото Катерини Кричевцевої)

> **Читайте також:** «Коли дізналася з чоловіком, що буде хлопчик, картували, що назвемо Остапом. Остап Бенда — було б забавно»

Читайте нас у Facebook

Друкована версія | Лист редакторам | Поскаржитися
Поділитися | Поділитися | Поділитися | Твітнути
ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ
Українська балетна зірка Ксенія Ситникова здарує по весілля
«Закупляти автобуси для Вінниці слід лише вітчизняні» і розгін Тимошенко — польський волонтер Павло Сікора Сікора
Оксана — «Кухарка» і Гроза Ірина Ігнатенко: «Сольця» та Бранкевич зрівняємо. Тарас-порноз на 12 серіях
Вакансія на міцні: експерти назвали професії, спідкіни для щастя в
Новини партнерів
Мапа сайту
Новини | Україна | Політика | Світ | Люди
Світ | Країни light | Країни light | Блоги | Блоги | Фотоблог | Відео
Культура | Шоу-бізнес | Фотоблог дня | Кіно | Стиль життя
Кожа рецептів | Лікарі та ліки | Лікотки іграх | Дітям і мамам
Історія суперзвіст | Наука та технології | Клуб слідкувачів | Знаменитості у Фаєсі | Погода
Телешоу | Гороскоп | Курс валют | Пошук | Погода
Реклама | Передплата | Контакти | Приєднання і співпраця | Правила користування сайтом | Політика конфіденційності
© 2007 - 2020 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Будь-яке використання матеріалів сайту можливе лише з письмової згоди «Фактів» та обов'язковим посиланням на сайт «Факти».